

האמון החדש

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-24.8.24

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק במתרחש בעולם זה של בני אדם, באופן שבו הכל מתפתח ובאופן שבו דברים מפסיקים לפעול כשם שהם פעלו בעבר.

אפשר לומר שזה האמון של בני אדם אשר מתערער, ולעיתים נשבר לגמרי. אתם יותר יותר מאבדים אמון זה בזה - אמון באלה אשר אמורים לנהל מדינה, לנהל חיים משותפים, ואמון באנשים אשר איתם אתם אמורים לחיות בשיתוף פעולה. זה אחד המאפיינים של הזמן הזה שבו אנו נפגשים - אובדן אמון באופן שיוצר תסכול וכעס, ייאוש ופעמים רבות חוסר תקווה.

אנו מבקשים במפגש זה לעסוק באמון שאתם מאבדים ובאמון שאתם יכולים לבנות, שכן היבט זה במכלול של המתרחש הוא משמעותי. יש לאובדן האמון השפעה והיא גדולה יותר מאשר רק רגשות כאלה ואחרים שאתם עשויים להרגיש. אובדן האמון מעמיק מלחמה, הוא מעמיק מגמה של התנתקות, מגמה שבה בני אדם כמו מנסים לחיות יחידים בעולמם מבלי להזדקק לאחרים, מבלי להיעזר, מבלי לעזור, מבלי לשתף פעולה. בני אדם כמו מנסים ליצור מחדש חומות כדי להחזיר לעצמם לא רק תחושה של מוגנות, אלא גם תחושה שהם בלתי מנוצחים.

לכאורה, אם ישנה חומה גבוהה מספיק ועבה מספיק אז אפשר להירגע. בתוך חומה אין אפשרות לשיתוף פעולה ועל פניו גם אין צורך בשיתוף פעולה, אפשר להסתדר בתוך מסגרת של חומה.

לניסיון של בני אדם ליצור חומות או להגביה ולעבות חומות קיימות ישנה השפעה נרחבת. עוד ועוד בני אדם דוגלים במלחמה, בשימוש בכוח כדי להשיג את מה שהם רוצים. זאת מתוך החוויה אשר אומרת, "אם אין על מי לסמוך, אז כל מה שנותר לסמוך עליו הוא הכוח". אם אי אפשר לסמוך על הלב, אז סומכים על הכוח - הכוח של הגוף, הכוח של המילים, הכוח של ההתנהגות. השימוש בכוח נמשך ואף גובר, והופך להיות נפוץ יותר ויותר.

זה, כאמור, חלק ממה שמתרחש בזמן זה, ואנו שמים על כך דגש במפגש זה. אנו מבקשים להצביע על אובדן האמון, המתרחש בכל בני אדם במידה כזו או אחרת.

התפיסה יוצרת דיכאון

ההבדלים שאתם רואים בין אנשים הפכים להיות מוחשיים יותר מבעבר, וכאשר אתם רואים את ההבדלים, אתם עשויים פעמים רבות לחשוב ולהאמין שאין דרך לחיות בשיתוף פעולה. אם אנשים חושבים כך, אם הם מאמינים בזה, אם הם מתנהגים באופן הזה, אז אין סיכוי, אז אין אפשרות.

כאשר אתם מסתכלים על בני אדם מנקודת המבט הזו, מהחוויה הזו, אתם עשויים להיות בטוחים שאתם צודקים, אתם עשויים להיות בטוחים בכך שזה לא אפשרי, וזה יראה לכם מאוד הגיוני. אבל כמו דברים רבים אחרים, זו תמונה חלקית של מציאות. ישנן אפשרויות לשיתוף פעולה שאינכם רואים, שאינכם מכירים עדיין, ואנו אומרים זאת גם ברמה האישית וגם ברמה הקולקטיבית. ישנן אפשרויות שאינכם רואים, ואת זה אנו מציעים לכם לזכור ברגעים של ייאוש, של חוסר תקווה, ברגעים של חוסר אמון וגם ברגעים שבהם אתם בטוחים שזה פשוט לא אפשרי ואין תקווה ואין סיכוי אלא לסבול, אלא להסתדר עם מה שיש, עם מי שיש.

זה קורה במידה כזו או אחרת לכל בני האדם. ייתכן ואתם מתייאשים מפוליטיקאים כאלה או פוליטיקאים כאלה. אולי אתם מתייאשים מאנשים מסוימים במעגל של משפחה או חברים. אולי אתם מתייאשים מקבוצות מסוימות באוכלוסייה ואולי ממה שאתם מגדירים בתור עם אחר שהוא לא אתם. זה עשוי לקרות במישורים שונים, אישיים וקולקטיביים, וכתוצאה מכך אתם עשויים להתבצר יותר, להיסגר יותר, ולחוות סוג של דכדוך שנובע מחוסר אמון. אם אי אפשר ואין תקווה, אז החיים מאבדים מידה של טעם. עשויה להיות פחות התלהבות, פחות נחישות.

זו התבצרות ההופכת לעיתים לדכדוך ופעמים מסוימות היא עשויה ליצור סוג של דיכאון. ככל שחוסר התקווה נראה ממשי יותר ואמיתי יותר וככל שיש לו השפעה רחבה יותר, כך הדיכאון עשוי גם הוא להיות חזק יותר, בהחלט.

אפשרויות שלא רואים

אנו מתארים דבר מה שאינו חדש, ואנו בוחרים לתאר זאת במפגש זה משום שישנה חשיבות לבחינה מחדש של הדברים. כלומר, לכך שתבחנו מחדש את החוויה של חוסר אמון, את אותו מקום בתוככם אשר אומר שאי אפשר ושיתוף הפעולה הרצוי או הנחוץ או גם וגם אינו אפשרי. תבחנו את חוסר האמון מחדש ותגלו האם זו באמת האמת - אולי ישנן אפשרויות שאינכם רואים.

לעיתים, תוכלו לגלות אפשרויות ותתחילו לבחון את הדברים מחדש. לעיתים, לא תראו אפשרויות, במיוחד כאשר מדובר במציאות קולקטיבית. היא עשויה להמשיך להיראות בעיניכם בלתי אפשרית לשינוי ולריפוי. גם אם זה המקרה, גם אם זאת תהיה החוויה, אנו מציעים לכם לזכור את מה שאנו אומרים - ישנן אפשרויות שאינכם רואים. הן ממשיות והן אפילו הופכות להיות לעיתים יותר נגישות.

יש יותר ויותר בני אדם המתעוררים ומבינים שצריך לחיות ביחד. אתם עשויים לא לשמוע עליהם, משום שהקול שלהם יהיה יותר שקט. הם אינם מקבלים מקום מרכזי בכלי התקשורת שלכם. כלי תקשורת שעסוקים בעיקר בללבות חוסר אמון, לא יציגו את מה שיכול להרגיע את חוסר האמון.

דעו שמתרחש דבר מה בעולמכם והוא אינו כה גלוי. יתכן וכל מה שיהיה לכם זה רק לסמוך על מה שאנו אומרים, משום שלמה שאנו אומרים לא תהיה הוכחה באופן שאתם רואים מציאות. גם אם זה המקרה, תנו למה שאנו אומרים להשפיע, תנו למה שאנו אומרים לעודד אתכם לחיות יותר, לרצות יותר, להתלהב יותר ולבחון באילו אופנים אתם, כל אחד עם עצמו בחייו, יכול לחזק את האמון ואת הפתיחות שלו לבני אדם שונים,

מגוונים, לעיתים עם דעות הפוכות בתכלית. באילו אופנים, באילו דרכים, אתם יכולים להרחיב את שיתוף הפעולה.

הריפוי של חוסר האמון

בתוך זה אנו מדגישים את חשיבות הריפוי של חוסר האמון. זה בהחלט מאתגר כאשר המציאות כמו מוכיחה שחוסר האמון שהיה תמיד, מוצדק. כאשר המציאות כמו מהווה הוכחה לחוסר האמון, הרי שהחוויה הזו מפסיקה להיות עוד חוויה ומתחילה לקבל ממשות של מציאות אובייקטיבית.

כאשר חוסר אמון נתפס כמציאות אובייקטיבית, התוצאה היא דכדוך, התוצאה היא דיכאון. אך זו עדיין חוויה, זו עדיין אינה התמונה של כל המציאות. כן, אתם אינכם יכולים לסמוך על כל בני האדם. אולי אפילו לא על רובם, משום שבגלל הכוונות שלהם והרצונות שלהם והתפיסה שלהם את המציאות, אתם לא יכולים לסמוך עליהם - ואנו לא נתווכח עם זה.

למרות זאת, אנו מוסרים שאפשרויות לשיתוף פעולה קיימות, גם במקומות שבהם זה נראה בלתי אפשרי. אנו אומרים זאת גם ביחס למציאות קולקטיבית וגם ביחס למציאות אישית. אתם יכולים ליצור עוד שיתוף פעולה עם עצמכם, גם כאשר זה נראה בלתי אפשרי, גם כאשר זה נראה שאין סיכוי ואין תקווה וכך תמיד יהיו פני הדברים.

שימו לב אם אתם נמצאים בתוך דכדוך. אם זה המצב, אז כדאי לחזור לאותה החוויה של חוסר אמון. כלומר, להביא מודעות וריפוי לחוויה הזאת, גם לזיכרונות העבר שיצרו את חוסר האמון מלכתחילה וגם לחוויות מההווה שמחזקות את חוסר האמון.

החיזוק של האמון

בו זמנית, כאשר אתם מתמקדים בריפוי, כדאי לתת יותר מקום בסיפור שאתם מספרים לעצמכם על האמון שיש. כלומר, ספרו לעצמכם היכן יש לכם אמון, באיזה אופן אתם פועלים מתוך אמון ואיזו מציאות נוצרת מתוך אמון.

בכל בני האדם ישנה מידה כזו או אחרת של אמון. אנו מציעים שתספרו לעצמכם סיפור יותר מעודכן, המספר באילו אופנים האמון שלכם מוכיח את עצמו, באילו אופנים המציאות הקולקטיבית מחזקת את האמון, מה קורה במציאות שיכול לתת כוח לאמון שלכם.

העניין כאן הוא לא רק ריפוי של חוסר, אלא גם חיזוק של יש. זאת כדי ליצור התפתחות ממשית. לא רק לרפא חוסר אמון ולחכות שהאמון ייווצר ואז ליהנות מהפירות שלו, אלא גם לזהות שיש כבר אמון, שאתם כבר נהנים מהפירות שלו. זו אינה תיאוריה, זו מציאות שקיימת ואפשר להכיר בה, במציאות הזו, לחוש בה, ליהנות ממנה. ליהנות מהאמון שלכם, לתת לו כוח, כך שאתם תרגישו יותר טוב גם בתוך מציאות סוערת ובווערת. גם בתוך מציאות כזו אתם יכולים להרגיש יותר טוב, אם תסתכלו על כל התמונה ולא רק על חלקה.

המלחמה היא הפתרון

אלו הם זמנים סוערים בעולם זה של בני אדם, אלו הם זמנים בוערים. לבני אדם בוער להגיע להישגים, ליעדים, לניצחונות. לבני אדם בוער לברוח מאחריות, ומלחמה היא דרך מוצלחת לברוח מאחריות. אחריות על צרכים, על רצונות, על בעיות, על יכולות. בני אדם ממציאים אויבים כדי לא לפגוש את עצמם, ולבני אדם בוער להילחם כדי לא לפגוש את עצמם.

אנו איננו יכולים לומר כמה זמן כל זה יימשך, ואנו מציינים זאת משום שבני אדם רבים רוצים לדעת מתי זה עומד להיגמר. אנו איננו יכולים לומר תשובה לשאלה כזו, אבל אנו כן מציעים דרך שאם אתם הולכים בה, אתם תומכים בהיווצרות של שינוי.

דרך ריפוי של חוסר אמון וחיזוק של האמון הקיים, אתם יכולים הלכה למעשה לחזק תנועה של שינוי והתפתחות, גם ברמה האישית וגם ברמה הקולקטיבית. יש לכם השפעה, והיא יותר גדולה מכפי שאתם תופסים אותה. השפעה על עצמכם, אבל גם השפעה על מציאות קולקטיבית.

המציאות הקולקטיבית יכולה לייאש, היא יכולה לדכדך וליצור דיכאון, היא יכולה להיות הוכחה מושלמת לכך שאין על מי לסמוך. אנו מציעים שתסמכו על עצמכם - על היכולת שלכם לעזור לעצמכם ועל האופן שבו אתם פועלים כדי לעזור לעצמכם. לסמוך על הבחירות שאתם בוחרים, על הפעולות שאתם פועלים, על ההחלטות שאתם מקבלים. החלטות עם מי לשתף פעולה, במי להיעזר, למי לעזור. לסמוך על עצמכם יותר ולדעת שלסמוך על עצמכם אינו אומר שלא יהיו טעויות או בעיות או התמודדויות כאלו ואחרות.

לסמוך על עצמכם אומר שאתם הולכים בנתיב שנכון לכם, ואתם עושים את הטוב ביותר שאתם יכולים לעשות למען עצמכם. למרות שחוסר אמון יכול לפתות עם החומה שהוא מציע לכם לבנות, אנו מציעים לכם לזכור לא לסמוך על הפחד, לא לסמוך על חוסר האמון.

החומה אינה באמת לטובתכם, ואתם אינכם באמת יכולים להישאר בתוך חומה סגורים ומשגשגים. הרווחה של בני אדם תלויה בשיתוף פעולה. ראשית שלכם עם עצמכם ומתוך זה אחד עם השני.

גם אם יש בבני אדם אחרים מאפיינים שנראים לכם בלתי נסבלים, גם אם לכם עצמכם ישנם מאפיינים שנראים לכם בלתי נסבלים, גם אם אותם המאפיינים של אחרים או של עצמכם מעוררים בכם שיפוט וכעס ואתם אינכם מצליחים לשנות אותם, וזה מכניס אתכם לייאוש ודכדוך; גם אם כל זה קורה, אנו מציעים שאל תאמינו לזה יתר על המידה, אלא תבחנו כיצד אתם יוצרים שינוי בגישה שלכם לעצמכם ולאחרים.

האם יכולה להיות האפשרות שמה שאתם תופסים כלא טוב הוא בעצם טוב? האם אתם יכולים לראות זאת, גם כאשר הדברים נראים בלתי אפשריים? זו שאלה וההצעה גם יחד.

אלו הם אכן זמנים בוערים. יש בהם הזדמנות להתפתחות, שכן המציאות כה מואצת שאם אתם מוכנים לראות את האמת, אתם יכולים לראות אפשרויות שלא ראיתם מעולם ודלתות יכולות להיפתח שלא ראיתם מעולם.

ככל האפשר, אל תעסקו בשאלה האם זה אפשרי או לא אפשרי שזה יקרה או זה יקרה, אלא הביאו מודעות וריפוי לחוסר האמון וחיזוק לאמון, וזאת כדי לגלות את מה שמחכה, שיוכל להיפתח בהמשך.

אלו הן המילים שלנו לפעם זו.

שמחנו,
אם כך שלום.

טוהר.